

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1970 ஏப்ரல் 8]

காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று பொதுக் கூட்டத்தில் பேசினார்கள் அறிக்கை விட்டார்கள். சட்டசபையில் பேசவில்லை. சட்டசபையில் யாரையும் குறிப்பிட்டுக் குற்றம் சாட்டி, திரு. வினாயகம் அவர்கள் குடிசைகளைக் கொளுத்தினார்கள் என்று பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால், இங்கே ஓர் உறுப்பினர், திரு. மாதவன் அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தினால், அவர்களுடைய நிலத்திற்கு அதிக விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்டது என்று சொல்லிவிட்டு, அப்படிப் பரவலாக வெளியே பேசுகிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்டு இந்த அவையிலே ஒருவரைப்பற்றி சொல்லப்பட்ட விஷயம் இது. ஆகவே, அது வேறு, இது வேறு.

திரு. கே. வினாயகம் : What is your ruling, Sir?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ஏற்கெனவே இந்த அவைக்குச் சொல்லிவிட்டேன். மேலெழுந்தவாரியாக உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சி தான் இது என்று இந்த அவையிலே சொல்லிவிட்டேன். உறுப்பினரே மறுத்துத்திருக்கிற காரணத்தினாலும், அவரே “இந்தக் குற்றச்சாட்டை நான் கூறவில்லை, அதை நான் வற்புறுத்தவில்லை” என்று கூறியிருக்கிற காரணத்தினாலும், அவை அதுபற்றி எந்த முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறதோ அந்த முடிவை எடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. சித்தன் அவர்கள் அமைச்சர் மாதவன் அவர்களுடைய நிலம் என்கிற காரணத்தினால், அதற்கு அதிக விலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பலரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு அன்றையதினமே நான் அப்படி சொல்லவில்லை என்று கூறி, தாங்கள் அதை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லிய நேரத்தில், அதை வாபஸ் வாங்கவில்லை. உள்ளபடியே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம். முரண்பாடு வந்துவிட்ட பிறகு அதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறியிருக்கலாம். என்ன காரணத்தினாலோ தவறிவிட்டது.

இப்பொழுது திரு. சித்தன் அவர்கள் “தான் இந்தக் குற்றச்சாட்டை வற்புறுத்தவில்லை” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத்தினாலும், மாண்புமிகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்களிடமிருந்து எந்தக் களங்கம் விலகிப் போய்விட்டது. என்ற காரணத்தினாலும் அந்தக் களங்கத்திற்கு எந்த விதமான ஆதாரமும் இல்லை என்று தங்களுடைய விசாரணையிலிருந்து தெரிய வருகிற காரணத்தினாலும், ஒரு உண்மை உலகத்திற்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு போரவைக்கு உரிமை இருந்தாலும்கூட, ஒரு எச்சரிக்கை என்ற அளவிலே, இனிமேல் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் கூடாது என்று தாங்கள் அறிவித்திருக்கிற அளவில், இந்தப் பிரச்சினையை இந்த அளவோடு விட்டுவிடலாம் என்ற எண்ணுடைய கருத்தைத் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தக் கருத்தை நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானமாக முன்மொழிகிறேன்.

“மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் மீதுள்ள உரிமைப் பிரச்சினையை இந்த அளவோடு எச்சரித்து விட்டுவிடலாம்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) அவையுரிமைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(ஊ) திரு. ராமச்சந்திரதுரை, மாண்புமிகு உள்ளாட்சி துறை அமைச்சர் மீது சாட்டிய குற்றச்சாட்டு குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமச்சந்திரதுரை அவர்கள் 1969-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 23-ம் தேதியன்று நடைபெற்ற துணைமாதிரியக் கோரிக்கை விவாதத்தில் சலந்து கொண்டு பேசிய நேரத்தில்—

1970 ஏப்ரல் 8]

[பேரவைத் தலைவர்]

“நாமக்கல் கல்லூரி நிறுவப்படுவதற்கு பொது மக்களிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாமக்கல் கல்லூரி நிறுவப்படுவதற்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பொது மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அந்த வசூலில் கல்லூரிகள் என்ற பெயரால் ஒரு டிக்கெட் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்லூரிகள் என்ற பெயரால் ஒரு டிக்கெட் அடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கல்லூரிகள் என்ற பெயரால் அடிக்கப்பட்ட டிக் கெட்களின் வரவு செலவு கணக்குத் தான் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வரவு செலவு கணக்குப் புத்தகத்திலே வந்திருக்கிறது. ஆனால், கல்லூரி என்ற பெயரால் அடித்த டிக்கெட்டை அவர்கள் மக்களிடையே கொடுத்திருக்கிறார்கள் பணம் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த டிக் கெட்டுகள் மக்களிடையே இருக்கின்றன. கல்லூரி என்ற பெயரால் கொடுக்கப்பட்ட அந்த டிக்கெட்களினுடைய வரவு செலவுக் கணக்குகள் கணக்கு புத்தகத்திலே வரவில்லை. அத்துடன் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. முத்துசாமி அவர்களிடத்திலே ரூ. 4,051 ஒரு பஞ்சாயத்துத் தலைவர் நன்கொடையாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ரூ. 4,051 வரவு-செலவு கணக்குப் புத்தகத்தில் வரவில்லை என்று காணுகின்ற நேரத்தில், இந்தப் பணம் எந்த வகையிலே போனது, யாரிடத்தில் இந்தப் பணம் இருக்கிறது என்பதை காணுகின்ற நேரத்தில் இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த பதில் கொடுத்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தயாராக இருக்கிறேன்.” என்று சொன்னார்கள்.

அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விடை அளிக்கின்ற நேரத்தில் “நாமக்கல்லில் கலைக்கல்லூரி ஒன்று அமைப்பதற்காக 1967-ம் ஆண்டில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவில் சர்வ கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் அங்கம் வகித்தார்கள். இந்நாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பல் வேறு ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஊர் பெருமக்கள் ஆகிய அவ்வளவு பேர்களையும் கொண்ட குழுவாக அது அமைக்கப்பட்டது. அதன் தலைவராக நான் நியமிக்கப்பட்டேன். அந்தக் குழுவின் செயலாளராக கோட்டாட்சித் தலைவரவர்கள் அரசாங்கத்தின் அனுமதியோடு நியமிக்கப்பட்டார். அதுவல்லாமல் பொருளாளர் ஒருவரும் அந்தக் குழுவாலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். கல்லூரி வசூல் முழுவதையும் நாமக்கல்லில் உள்ள ஸ்டேட் பாங்க் அக்கவுண்டில் வைக்க வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் ஆக்கப்பட்டது. அப்படிப் போடும் கணக்கு பொருளாளர் பெயராலே போட வேண்டும், பணத்தை எடுப்பதற்கு பொருளாளர், செயலாளர் ஆகிய இருவரும் கூட்டுக் கையொப்பமிட்டு, குழுவின் ஒப்புதல் பெற்று காரியங்களை ஆற்ற வேண்டுமென்ற விதிமுறைகளெல்லாம் அப்பொழுது செய்யப்பட்டது. முதலிலே அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்ட பொழுது நாமக்கல்லில் ஒரு கல்லூரி மட்டுமே அமைக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அந்தக் குழுவினுடைய முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் வேண்டுகோள்களும் அச்சிடப்பட்டன”.

“ரீதி புத்தகங்களும் ‘அச்சிடப்பட்டன ஆகவே, முதலில் ரீதியில் ‘நாமக்கல்கலைக்கல்லூரி நன்கொடை’ என்று போட்டு வசூலித்து வந்தார்கள். குழுவின் ஆர்வத்தின் காரணமாக, இரண்டு கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், ஆண்கள் கல்லூரி ஒன்று பெண்கள் கல்லூரி ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்றும், ஆகவே, அந்த வகையில் வசூலை நடத்த வேண்டுமென்றும் விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இரண்டு கல்லூரிகளுக்கும் சேர்த்து வசூல் செய்ய முடிவெடுக்கப் பட்டு அதற்குப் பின்னால் தொடர்ந்து அச்சிடப்பட்ட ரீதிகளில் கலைக்கல்லூரிகளின் நன்கொடை என்று போடப்பட்டது.”

“அவைகளெல்லாம் அந்தந்த உறுப்பினர்கள் அல்லது ஆங்காங்குள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் வசூல் செய்து தரும் பொறுப்பை மேற்கொண்டார்கள். அப்படி மேற்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் பள்ளிக்கூட மாணவர்களிடமிருந்தும் நன்கொடை பணம் பெறப்பட்டன. அவைகளுக்கு டிக்கெட்டுகள் அச்சிட்டு வழங்கப் பட்டது.”

[பேரவைத் தலைவர்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

“இந்த நிலையில் நிதி வசூலை மேலும் தீவிரப்படுத்தவும், குறுப்பிட்ட காலத்திற்குள் நிதி வசூலை முடிக்கக் கருதியும் நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரிய புரட்சி நடிகர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் தலைமையில் “குன்றுடையான்” என்ற நாடகத்தை நடத்த வேண்டுமென்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. அதன்படி நாடக டிக்கெட்டுகள் அச்சிடப்பட்டு அவைகள் அந்த அந்த ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் மூலமாக வழங்கப்பட்டன. “நாடகம் நடத்தப்படும் நாளன்று நான் அங்கு சென்றிருந்தேன். எதிர்பாராத வகையில் அன்று எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் வர முடியவில்லை, நாடக டிக்கெட்டுகள் விற்ற அந்தப் பணத்தை ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமோனால், 4,051 ரூபாய் என்று கருதுகிறேன். அதை ஒரு பள்ளிக்கூடத் திறப்பு விழாவின் போது மேடையில் என்னிடம் கொடுத்தார்கள் உடனடியாக, நான் அதை கோட்டாட்சித் தலைவரிடம் கொடுத்து அது பொருளாளரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அந்தச் செய்தி கிராம நலம் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் செய்தியை வைத்துக் கொண்டு, அது கணக்கிலே வரவில்லை என்று குற்றம் சாட்டி ரூபாய்தாக நான் கேள்விப்பட்டேன்.”

அந்த “குன்றுடையான்” நாடக வசூல் முழுவதும் கணக்கில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில் ஏறக்குறையாக 11 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 10 லட்சம் ரூபாயை கல்லூரிகள் கட்ட வேண்டுமென்ற விதிப்படி கப்பப்பட்டது. மீதியிருப்பது அந்தக் கல்லூரிக் குழுவினுடைய, ஏற்கனவே விதித்த முறைகளின் படி பேங்க் அக்கவுண்டில் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான கணக்குகள் முழுவதும் பொதுக் குழுவினால் ஏற்படுத்தப் பட்ட செயற்குழுவால் தணிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் செயற்குழு, தணிக்கைக்குழு அமைத்து அந்தத் தணிக்கை குழுவில் பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் அங்கம் வகித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆடிட் செய்தார்கள். அத்துடன் இல்லாமல், முறையான ஆடிட்டரிடம் கொடுத்து அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் ஆடிட்டரிடம் கொடுத்து கணக்குகள் தணிக்கை செய்யப்பட்டு அதற்கு ஒப்புதல் தந்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு டிக்கட்டுகள் அச்சிடப்பட்டன, எவ்வளவு விற்கப்பட்டன, எவ்வளவு நன்கொடை ரசீதுகள் அச்சிடப்பட்டன, எவ்வளவு விற்கப்பட்டன என்ற கணக்குகள் அத்தனையும் மொத்தமாக ஆடிட் கணக்கிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

“கிராமநலம் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிற பணம் கணக்கிலே வரவில்லை என்று சொல்லி போட்டோ இருப்பதை எடுத்து வைத்து கொண்டு சொல்கிறார்கள். இதைக் கேள்விப்பட்ட அந்த ஊராட்சி மன்றத்தலைவரோ அந்தக் குழுவினிடத்தில் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார். இதிலே என்னுடைய சொந்த பணம் எதுவுமில்லை. “குன்றுடையான்” நாடகத்திற்காக, என்னிடத்திலே கொடுத்திருந்த டிக்கட்டுகளை விற்பனை செய்த தொகையாகும், அமைச்சர் அவர்கள் வரும்பொழுது அவர்கள் கையிலே கொடுக்க வேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டது. என் சொந்தப் பணம் இல்லை, வசூல் செய்துதரப்பட்ட பணம் என்று எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். பணத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு இருந்தால், கிராம நலத்திலே அந்தப் பட்டத்தைப் போட்டு கையாளவது என்றால் அது கேட்பதற்கு மிகவும் விரைவான செய்தியாக இருக்கிறது. இன்றைக்கும் எதிர்க்கட்சி தலைவரானாலும், அவரால் நியமிக்கப்பட்ட குழுவோ அல்லது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திர துரை அவர்களோ எந்த நேரத்திலும், எந்த இடத்திலும், வந்து தணிக்கை செய்வதற்குத் தயாராகவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

“இந்த மாநிலத்திலேயே கல்லூரிகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட குழுக்களில் முறையாகக் கணக்குகள் தணிக்கை செய்யப்பட்டு, அச்சிடப்பட்டு பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் பெருமை எங்களுக்கு உண்டு என்று எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, ஒருவர்

1970 ஏப்ரல் 8]

(பேரவைத் தலைவர்)

கொடுத்திருக்கும் நோட்டீசுக்கு, தேவையான விளக்கம் கல்லூரிக்கு முன் வரல் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவைகளெல்லாம் மறந்து, எதோ பெரிய ஊழல் நடந்துவிட்டது போல் பேசுவது பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சி உறுப்பினருக்கு பொருந்தாது என்று தெரிவித்து கொள்கிறேன். ஆகவே, கிராமநலத்தில் வந்திருக்கும் அந்தப் பணம் தனிப்பட்ட ஒருவர் கொடுத்தது அல்ல, டிக்கெட் மூலம் வசூல் செய்த பணத்தை மொத்தமாகச் சேர்த்து கொடுத்திருக்கிறேன் என்று ஊராட்சி மன்றத் தலைவரவர்கள் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் அந்த டிக்கெட்டுகளின் கணக்குகள் புத்தகத்திலேயே அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக்கணக்குகள் தணிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன அந்தப் புத்தகத்தை வேண்டுமானாலும் பெருமதிப்பிற்குரிய ராமச்சந்திர துரை அவர்களுக்கு காட்டுவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன்.” என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

இவ்வளவு விளக்கம் தந்தபின் திரு. ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் தலைவரவர்களே, இந்த நோட்டீசில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் குற்றச் சாட்டானது 4,051 ரூபாய் வரவு செலவுக்கணக்கில் வரவில்லை. இன்னின்தார் கொடுத்தார்கள் என்று கொடுத்தவர்களின் பெயர்கள் இதிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ரூபாய் கொடுத்தவர்களிலிருந்து 11 பைசா கொடுத்தவர்களிலிருந்து இந்தக் கணக்கில் வருகிறது. ஆனால், கிராமநலத்திலே போடப்பட்டிருக்கும் இந்த 4,051 ரூபாயை பிரசிடெண்டினால் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக வரவு இல்லை. இதைப்பற்றி விசாரணை நடத்தினால் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று சொன்னார்.

உடனே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து, “தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் முத்துசாமி அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப்பிறகு அதைப்பற்றி விசாரணை நடத்தினால் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன், என்று திரு. ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்தில் “குன்றுடையான்” நாடகத்திற்காக விற்பனை பணம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ரூபாய் 4051 டிக்கெட் விற்பனைத்தோடுதான் சேர்ந்திருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை தனியாக ஒரு விழாவிலே அமைச்சரிடத்திலே அவர் கொடுத்திருக்கிறார். ஆக, டிக்கெட் இந்த நம்பர்லிருந்து இந்த நம்பர் வரை விற்கப்பட்ட பணத்தில் அது அடங்கியிருக்கிறது. என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளித்திருக்கிறார். உறுப்பினர் கேட்க அந்த விசாரணையினுடைய முடிவுக்குப் பிறகு எந்த நிபந்தனையை ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.” எனச் சொல்லியிருக்கிறார்.

பிறகு திரு. ராமச்சந்திர துரை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“தலைவர் அவர்களே, இந்த விசாரணைக்கு நானும் தயாராக இருக்கிறேன். அதில் என் முடிவு, நான் சொல்வதிலே குறை இருந்தால் இந்த மன்றம் என்ன தீர்ப்பளிக்கிறதோ அதை ஏற்றுக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன்.”

இதையொட்டி 1970 ஏப்ரல் 2-ம் தேதி அன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இதுபற்றி விசாரணைக்கு வரவேண்டும் என்றும், அது ஏப்ரல் 5-ம் தேதி ஒரு மணிக்கு நடைபெறும் என்றும் தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதிலே 18 சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 29 ஆதாரங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. பி. ஐ. கருத்திருமன்: சபாநாயகர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு, தாங்கள் அதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து அதில் எந்தவிதமான

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1970 ஏப்ரல் 8]

தவறுகளும் இல்லை என்று கண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தன் குற்றச்சாட்டை வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையை இத்தோடு விட்டுவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை மீது, அவர்களே விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்டு, தாங்கள் விசாரணை வைத்திருக்கிறீர்கள். பெரும்பாலும், சாட்சிகள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அந்தக் குழுவிலே உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள், பழைய காங்கிரஸ் காரர்கள். பழைய காங்கிரஸில் இருப்பவர்கள் சாட்சியங்களிலிருந்து அமைச்சர் முத்துசாமி அவர்கள் மீது கூறிய குற்றச்சாட்டுகள் எதற்கும் ஆதாரம் இல்லை என்பது நினைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி தலைவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமச்சந்திர துரை அவர்கள் எழுப்பிய குற்றச்சாட்டுகளை வற்புறுத்த மாட்டார் என்று கூறியதிலிருந்து, நானும் அவ்வாறு கருதுகிறேன். அந்த நிலை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கே தெரிந்திருக்கும்போது நானும் அவர்கள் பேச்சிலே நம்பிக்கை வைத்து சொல்லுகிறேன். திரு. ராமச்சந்திர துரை தன் விளக்கத்தை அளித்துவிட்டார் என்றால், அதன் பிறகு சபை என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யலாம்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திரதுரை : தலைவர் அவர்களே, அன்று நான் சட்டப்பேரவையில் எழுப்பிய பிரச்சினைகளெல்லாம், தாங்களே விளக்கமாக படித்துக் காட்டினார்கள். அதற்கு அமைச்சர் சொன்ன பதிலையும் தாங்கள் படித்து காட்டினார்கள். நானும் விசாரணைக்குத் தயார் என்று சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு 23-8-1969 அன்று நடந்த 1969-70-ம் ஆண்டு துணை நிதி மதிப்பீட்டிற்கான பொது விவாதத்தின்போது, நாமக்கல் கல்லூரிக்கு நன்கொடை வசூலித்தது பற்றி மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் மீது குற்றச்சாட்டு சாட்டியது நினைவிருக்கலாம். அதற்கான ஆதாரங்களை நாங்கள் தருவதற்குத் தயாராக இருப்பதாகக் கூறியதும் நினைவிருக்கலாம். அப்படி ஆதாரங்கள் இருப்பின் அவற்றை மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருக்கு 20-3-1970 அன்றைக்குள் கிடைக்கும்படி அனுப்பிக்கொண்டு தாங்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறீர்கள் என்று கடிதம் 12-ம் தேதி எனக்கு வந்தது. 20-ம் தேதியன்று நான் தங்களுக்கு ஒரு ஸ்டேட்மெண்டு under Rule 81 of the Assembly Rules கொடுத்திருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) விளக்கத்தைச் சொன்னால்தான் சரியாக இருக்கும். 'வேஸ்ட் ஆப் டைம்' என்றால் குற்றச் சாட்டின்மேல் விசாரணை என்றால் பேசாமல் என்ன செய்வது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது தாங்கள் கூறவேண்டியது தந்திலை விளக்கம் அல்ல. அது அன்றைக்கே ஆகிவிட்டது. தாங்கள் கேட்டதற்கு என்னென்ன நிலையில் விசாரிக்கப்படும் என்பதெல்லாம் தங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திரதுரை : நான் இல்லாமலே விசாரணை நடந்திருக்கிறது. கருப்பையா என்கிற ஒருவர், நோட்டீஸ் அடித்திருப்பதாகவும், நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றும், குற்றச்சாட்டு இன்னமும் அமைச்சர் பிரசிடென்ட் என்ற முறையில். . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், உறுப்பினர் வற்புறுத்தப் போவதில்லை. ஆகவே தாங்கள் முடிவுரை கூறவேண்டியது இல்லை என்றார்கள். அதற்காக நான் கேட்டேன். இப்பொழுது உறுப்பினர் குற்றச்சாட்டை வற்புறுத்துகிற அடிப்படையில் பேசிக்கொண்டு போகிறார்கள். அப்படி குற்றச்சாட்டை வற்புறுத்துவதாக இருந்தால், அதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறாரா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. ராமச்சந்திரதுரை, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் மீது சாட்டிய குற்றச்சாட்டு குறித்து)

1970 ஏப்ரல் 8]

திரு. ரா. ராமச்சந்திரதுரை : இது பெரிய விஷயம். பேசுவதைக் கேட்டால்தானே (சுறுக்கீடு) ஜமஷல் என்கவொயரி வையுங்கள் நிருபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் உறுப்பினரை விசாரணைக்கு அழைத்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் சென்னையில் இருந்துகொண்டே வருவதற்கில்லை, என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே தங்களுடைய ரூலிங்கைத் தாங்கள் அறிவித்த பிறகு, சபையின் முடிவைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திரதுரை : பன்னிரண்டரை மணிக்கு, ஒரு மணிக்கு விசாரணை என்று வந்திருக்கிறது. எப்படி. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தவறான தகவலை அவைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொடுக்கொள்கிறேன். முதல் ஸெட்டர் 12-3-1970 அன்றைய கடிதம் 20-3-1970-க்குள் தகவல் கொடுக்க வேண்டும் என்று கொடுக்கப்பட்டது. அடுத்து 2-4-1970 அன்று செயலாளர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

I am to inform you that the Hon'ble Speaker has fixed 1 p.m. on Sunday, the 5th April 1970 at the Old Legislators' Hostel as the time, date and place at which he desires to enquire into the allegation made by you against the Hon'ble Minister for Local Administration.

என்று ஏப்ரல் 2-ம் தேதியே உங்களுக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நீங்கள் 4-ம் தேதி அன்று விளக்கம் கேட்டு எழுதியிருக்கிறீர்கள்.

I am in receipt of your letter D.O.No. 6070/70-3, TNL (B), dated 2nd April 1970 informing me that you have fixed 1 p.m. on Sunday, the 5th April 1970, at the Old Legislators' Hostel at which you desire to enquire into the allegation made by me against the Hon. Minister for Local Administration and further you called upon me to produce all evidence in support of the said allegation.

In your letter the nature and manner of enquiry are not indicated. I wish to know under what rule the Hon. Speaker proposes to hold the enquiry. I wish to know the rules of evidence which will be followed for the enquiry. In my explanation dated 20th March 1970, I have requested you to summon relevant documents which are in the possession and the control of the Hon. Minister for Local Administration and the College Committee for the enquiry.

என்று கேட்டிருக்கிறீர்கள். அதற்கு பதில் அன்றே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் கொடுக்கிற எல்லாத் தகவல்களும் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்றும், 5-4-1970 அன்று 1 மணிக்கும், 4 மணிக்கும் இடையில் விசாரணை நடைபெறும், தாங்கள் விரும்புகிறபடி மறு விசாரணைக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்றும் கடிதம் எழுதப்பட்டது. அந்தக் கடிதம் தான் 5-ம் தேதி பகல் 12½ மணிக்கு தாங்கள் பெற்றதாகச் சொல்கிறீர்கள் அப்பொழுதும், உங்களுடைய அமைக்கு ஆள் அனுப்பி, நாமக்கல்லிலிருந்து சாட்சிகள் வந்திருக்கிறார்களே அகைவே வந்து விசாரியுங்கள் மறுபடியும் விசாரணை வேண்டும் என்றால், மறுபடியும் வாய்ப்பு அளிக்கிறோம் என்று தகவலும் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் பிறகும் வரவில்லை. என்னுடைய அட்வொகேட்டைக் கலந்து கொண்டுதான் வாழ்மடியும் என்று கூறிய தகவல் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் இருந்துகொண்டு விசாரணை நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த போது வந்தது. அந்த நேரத்தில் தந்த வாய்ப்பைத் தாங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை.

[1970 ஏப்ரல் 8]

திரு. ரா. ராமச்சந்திரதுரை : தலைவர் அவர்களே, 2-ம் தேதி எழுதிய கடிதம் எனக்கு 3-ம் தேதி கிடைத்தது. 3-ம் தேதி கிடைத்த கடிதத்திற்கு 4-ம் தேதி பதில் கடிதம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை ஒற்றிவைக்க வேண்டுமென்று கடிதம் கொடுத்திருக்கிறேன். 5-ம் தேதி 12½ மணிக்கு எனக்கு தம் வந்திருக்கிறது. 12½ மணிக்கு வந்த கடிதத்திற்கும் அதற்குப் பிறகு தங்கள் கடிதத்திற்கும் பதில் அனுப்பியிருக்கிறேன். நான் இல்லாமலேயே விசாரணை நடைபெற்றிருக்கிறது. நான் நேரடியாக இருந்திருந்தால் என்னென்ன தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என நியாயம் என்பதை அறிந்திருப்பேன். நான் வராமலேயே நீங்கள் விசாரணையை நடத்தியிருக்கிறீர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் விளக்கம் கேட்டீர்கள். எத்தனை பேர்களை விசாரிக்கப் போகிறீர்கள், ஸ்டேட்மெண்டிலே இன்னின்ன விசாரிக்கவேண்டுமென்று கொடுத்த அலுவலையும் வந்திருக்கிறதா, நான் விரும்புகின்ற சாட்சியங்களை விசாரிக்க அனுமதிக்க முடியுமா என்று அதற்குப் பதில் எழுதியிருக்கிறேன். “நீங்கள் விரும்புகின்ற அலுவலையும் விசாரிக்கப்படும். எந்தெந்த சாட்சிகளை விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறீர்களோ அவர்கள் விசாரிக்கப்படுவார்கள், என்ன என்ன டாக்குமெண்டுகளைப் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களோ அவ்வளவும் இருக்கின்றன. நீங்கள் விசாரணைக்கு வரலாம். சாட்சியங்களை விசாரிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உங்களுக்குக் கிடைக்கும்” என்று கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கடிதம்தான் உங்களுக்கு 12½ மணிக்குக் கிடைத்தது. விசாரணையில் அங்கத்தினர் அவர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் கடிதம் முன்கூட்டியே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, போதிய வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவில்லையென்பது முறையான குற்றச்சாட்டாக ஆகாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் 2-ம் தேதியன்று சட்டப் பேரவையில் ஓர் அறிவிப்புக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். “வருகிற 5-ம் தேதியன்று 1 மணிக்கும் 4 மணிக்கும் இடையில் திரு. சித்தன் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினையையும், திரு. ராமச்சந்திரதுரை அவர்கள் எஸ். ஏ. மினிஸ்டர் அவர்கள்மீது எழுப்பியிருக்கிற பிரச்சினையையும், இரண்டையும் அவரவர்களை அழைத்து விசாரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்” என்று. திரு. ராமச்சந்திரதுரை 5-ம் தேதியன்று ஊரிலே இருந்திருக்கிறார். மாறுவேடப் போட்டிக்கு வந்து மனமகிழ்ச்சியோடு கலந்துகொண்டிருக்கிறார். ஊரிலே இருந்துகொண்டு விசாரணையில் கலந்து கொள்ளாமல் அவர்கள் தாங்கள் ரூலிங் கொடுக்கப்படுவது— முக்கால்வாசி ரூலிங் ஆன பிறகு— தனக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. அவருடைய தலைவர் அவர்கள் வற்புறுத்த மாட்டார் என்று சொன்னதற்குப் பிறகும் வற்புறுத்துகின்ற முறையில் சொல்வது முறையாக இருக்காது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திரதுரை : தலைவர் அவர்களே, அந்த விசாரணையைப் பற்றி எனக்கு 2-ந் தேதியே தகவல் கொடுத்ததாச வைத்துக்கொள்வோம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த விளக்கம் எல்லாம் தேவையில்லை. என்ன குற்றச்சாட்டு என்று சொல்லுங்கள். இவ்வளவு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டாக்குமெண்ட் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவும் கொடுத்துவிட்டு, இந்த விசாரணையிலே இருந்து ஏற்படவில்லையென்றால் முழுவதும் விசாரிக்க மீண்டும் வாய்ப்பு அளிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். நீங்கள் அந்த விசாரணையிலே கலந்துகொண்டு மீண்டும் முழு விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கலாம். நீங்கள் இங்கேயே இருந்துகொண்டு, மறுபடியும் விசாரணைக்கு வாய்ப்பு அளித்திருந்தம்கூட, போதிய வாய்ப்பு அளிக்கவில்லையென்று குற்றஞ்சாட்டுவது சரியாகாது. நான் விசாரணையில் கண்ட முடிவை

1970 ஏப்ரல் 8]

(பேரவைத் தலைவர்)

இந்தப் பேரவைக்கு அறிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. வேறு விளக்கங்கள் தேவையில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் முடிவு கண்ட அளவிற்கு, நான் பிறகு கூறுங்கள். இப்பொழுது என்னுடைய முடிவை அறிவிப்பதற்கு நீங்கள் குறுக்கே நிற்கக்கூடாது. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “வற்புறுத்த மாட்டார்கள்” என்று சொன்னார்களே, அந்த அளவிலே ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திரதுரை: நான் நேரடியாக விசாரணையில் கலந்து அவைசபைப் டார்த்து எனக்குத் திருப்தி ஏற்படாத வரையில், இந்தக் குற்றச்சாட்டை வற்புறுத்தாமல் இருக்க முடியாது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் விசாரணையின் முடிவிலே கண்ட முடிவைச் சொல்ல இருக்கிறேன். இதிலே 18 பேர்கள் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யார் யார் என்பதையும் படித்து விடுகிறேன்.

Thiru Chockalingam, the then Deputy Collector at Namakkal and ex-officio Secretary of Namakkal Arts College Committee.

Thiru Chidambaram Pillai, formerly Block Development Officer, Namakkal.

Thiru S. Marappan, Chairman, Paramathi Panchayat Union, Namakkal Taluk.

Thiru D. Jayaramulu, Advocate, Namakkal and a Member of the Executive Committee and Audit Committee of the Arts Colleges Committee, Namakkal.

Thiru R. Soundararajan, a member of the Executive Committee of the Government Arts Colleges, Namakkal.

Thiru N. Balasubramanian, Chartered Accountant, Namakkal.

Thiru Kuppanna Gounder, Chairman, Kathappalli Panchayat, Namakkal Taluk.

Thiru Subbaraya Gounder, son of Thiru Kuppanna Gounder.

Thiru M. K. Ramasamy, Vice-President of the Namakkal Panchayat Union.

Thiru A. Eswara Chettiar, Correspondent of Sri Ambika Press, Guhai, Salem.

Thiru R. Pandarinathan, Manager, Satya Sayee Press, Namakkal.

Thiru S. Kumaravel, District Khadi and Village Industries Officer, Salem. At the relevant time he was the Block Development Officer, Salem.

Thirumathi C. Nallammal, Headmistress, Panchayat Union School, Muthalaipatti, Namakkal.

Thiru N. Rajarathnam Durai Singh, Teacher, N.P.M. School, Namakkal.

Thiru P. Kuppaswami, Headmaster, Ramapurampudur Panchayat Union Elementary School, Namakkal.

Thiru S. R. Ananthanarayanan, Commissioner, Panchayat Union-Senthamangalam.

540 (திரு. ராமச்சந்திரதுரை, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் மீது சாட்டிய குற்றச்சாட்டு குறித்து)

(பேரவைத் தலைவர்)

[1970 ஏப்ரல் 8]

Thiru V. Katha Pillai, Assistant, Revenue Divisional Officer's Office, Namakkal, and formerly Assistant, Panchayat Union Office Mohanur.

Thiru R. Muthuswami, Ex-Grama Sevak, Kathapalli, Namakkal Panchayat Union and now Grama Sevak, Dharamangalam Panchayat Union.

ஆக, இவ்வளவு பேர் இதிலே சாட்சியங்களாக விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே இங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ் கமிட்டியிலே இருக்கின்றவர்கள் எல்லோரும் விசாரணைக்கு வந்த உறுப்பினர்கள். அத்தனை பேரும் பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள். அவர்கள் இன்றும் காங்கிரஸ்காரர்கள்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, “காங்கிரஸ்காரர்கள்” என்று சொல்லிவிட்டால் போதும், இதிலே இரண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள்—பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள், புதிய காங்கிரஸ்காரர்கள்—என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும். ?.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான்—பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள்—சொன்னார்கள். அவர்கள் எல்லாம்—எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சியைச் சேர்ந்த—திரு. காமராஜரிடத்திலே சென்று “நாமக்கல் கல்லூரி பற்றிய நோட்டீஸை” சாட்டியவுடன் “நங்கள் கூட இருந்து, கல்லூரி வருவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் தவிர, இப்படியார் நோட்டீஸ் போட்டது—என்று கண்டித்தார் என்ற செய்தியையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுத் தேர்தல் வருகின்றபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களை எதிர்த்து வேலை செய்யவேண்டும் என்று சொன்ன காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் விசாரணையின்போது சாட்சி சொல்லியிருக்கிறார்கள். விசாரணையிலே கண்ட உண்மையை, முடிவை அறிவித்துவிடுகிறேன்.....

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir.
(Interruption)

Why do you get angry with me ? After all I am helping the House. At least does the Speaker concede this point that a reasonable opportunity was not given to the member to make his stand clear ? Then why don't you give another opportunity ? It will mean.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாய்ண்ட் ஆர்டர் ஆர்டர் அல்ல நீங்கள் உட்காருங்கள். பொதிய வாய்ப்பு கொடுக்கவில்லையென்பதைப் பேரவைத் தலைவர் உணருகிறார் என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்களே, அதைப் பேரவைத் தலைவர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சனம், உறுப்பினருக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அந்த வாய்ப்பை மறுத்து விட்டார். இன்னொருமுறை வாய்ப்பு கொடுங்கள் என்று கேட்பது வேறு, கொடுக்கவில்லையென்று குற்றம் சொல்வது வேறு முறை.

From the oral and documentary evidence adduced at the enquiry, it is made abundantly clear that the first charge levelled by the hon. Member Thiru R. Ramachandra Durai, namely, that the sum of Rs. 4,051 presented by Thiru Kuppanna Gounder to the Hon. Minister for Local Administration on 10th March 1968 at a school function did not find a place in the accounts is totally baseless. Thiru Kuppanna Gounder himself has deposed that this amount is represented not as a separate contribution or donation, but only as sale proceeds of the tickets sold or “Kunrudaiyan Drama” and that included the sum of Rs. 3,500

1970 ஏப்ரல் 8]

[பேவைத் தலைவர்]

collected by way of sale of tickets for "Kunrudaiyan Drama" by Thiru Kuppanna Gounder, as also the sum of Rs. 501 received from Thiru Palani Gounder.

In point of fact this sum of money has been brought into account as such. Hence, there is no modicum of truth in the allegation that this sum of Rs. 4,051 presented to the Hon. Minister for Local Administration had not been brought into account. The documentary and oral evidence is unimpeachable.

As regards the second charge levelled by the hon. Member Thiru Ramachandra Durai that some tickets were printed with the word 'கல்லூரிகள்' and some with the word 'கல்லூரி' and that only sale proceeds of the tickets with the words 'கல்லூரிகள்' had been brought into account and no the sale proceeds of tickets with the word 'கல்லூரி' it is again established by oral and documentary evidence clearly that there is no substance in the charge. Witnesses whose veracity cannot be doubted have stated that originally the College Committee decided to establish only one college and hence, the singular 'கல்லூரி' was printed on the ticket, but that later encouraged by the response from the public, the Committee decided to establish two colleges and hence, the latter tickets were printed with the plural 'கல்லூரிகள்'. It is further evident from the deposition of witnesses as well as the documents that both the tickets were bound in several books, but that they were all serially numbered over, the rendition of account in regard to sale of tickets with the word 'கல்லூரிகள்' includes the sale proceeds of tickets with the word 'கல்லூரி' as well. Therefore, the insinuation that some tickets sold were not brought into account is contrary to facts and unfounded,

The third charge is a trivial one. It relates to small sums of money. 11 paise, 50 paise and so on. From the books of account and the receipts produced in the course of enquiry, it is seen that where such small sums of money have been paid, they have been accounted for separately and were covered by tickets issued in this behalf. The further allegation that a payment of Rs. 111 had been entered as 11 paise stands refuted in the light of this evidence.

To sum up, all the charges levelled by the hon. Member Thiru R. Ramachandra Durai against the Hon. Minister for Local Administration stand disproved by oral and documentary evidence. It must, therefore, be held that they are baseless.

The inference is irresistible that the member has caused a reflection and aspersion on the conduct of the Hon. Minister for Local Administration as the Chairman of the Namakkal Government Arts Colleges Committee, so as to affect his reputation and character.

ஆக திரு. இராமச்சந்திரதுரை அவர்கள் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர்மீது சாட்டிய மூன்று குற்றச்சாட்டுக்களுக்கும் போதுமான ஆதாரமில்லை. அவை நிரூபிக்கப்படவில்லை. விசாரிக்கப்பட்ட சாட்சிகளின் மூலம் இது வேண்டுமென்றே உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரது புகழுக்கு இழுக்குத் தேடுகிற வகையில் உண்மைக்கு மாறான குற்றச்சாட்டுகளாகும் என்று தெரிகிற காரணத்தினால் இதில் மேலெழுந்தவாரியாக உரிமை மீறிய நிகழ்ச்சி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதுபற்றி இந்த அவையே முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

542 திரு. ராமச்சந்திரதுரை, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் மீது சாட்டிய குற்றச்சாட்டு குறித்து

[1970 ஏப்ரல் 8]

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : திரு. இராமச்சந்திரதுரை அவர்கள் உள்ளாட்சி அமைச்சர்மீது சாட்டிய குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை என்று தாங்கள் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறீர்கள். ஓர் உறுப்பினர் மீதோ, ஓர் அமைச்சர் மீதோ ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுக்களை சுமத்துவது அவை உரிமையை மீறிய செயலாகும் என்றும் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே, “உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர்மீது ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்திய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரதுரை அவர்களை இந்தப் பேரவையில் இருந்து ஒரு கூட்டத்தொடருக்கு நீக்கி வைக்கவேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு எஸ். முருகையன் : இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் கருத்தின் மீது திரு ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியின் சார்பில் அதை வழிமொழிந்தும் இருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லுபவர்களுக்குத் தண்டனைகள் உண்டு. அதை சட்டப்பேரவையே நிர்ணயிக்கிறது என்பதும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும்.

இதுபற்றி என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிப்பதும் பொருத்தம் என்று கருதுகிறேன்.

தாங்கள் சாட்சிகளை எல்லாம் அழைத்து விசாரித்திருக்கிறீர்கள். அதில் வெறும் அதிகாரிகள் மாத்திரம் அல்ல, அந்த வட்டாரத்திலே டிக்கெட் புத்தகங்களை அச்சிடவர், தொடர்புடைய அதிகாரிகள், அவர்கள் மாதிரம் அல்லாமல் பொறுப்புள்ள அந்த வட்டார ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள்—அதுவும் உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரதுரை எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்திருக்கிறாரோ அதே கட்சியைச் சார்ந்த பெரியவர்கள் அவர்கள் எல்லாம் சாட்சியம் அளித்திருக்கிறார்கள். இதில் எந்தவிதமான தவறும் நடக்கவில்லை. உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் மீது வேண்டுமென்றே இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அவைகளைத் தாங்கள் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இடையிலே குறுக்கிட்டு “உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரதுரை அவர்கள் தமமுடைய குற்றச் சாட்டை வற்புறுத்தமாட்டார்கள்” என்று தெரிவித்தார்.

நானும் அதற்குச் சம்மதித்து திரு. இராமச்சந்திரதுரை அத்தகைய விளக்கத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் தாங்கள் மேலும் தொடர்ந்து சொல்லத் தேவையில்லை என்று சொன்னேன்.

ஆனால் திரு. இராமச்சந்திரதுரை அவர்கள் விளக்கம் அளிக்கிறபோது நிலையை வேறு திசைக்குத் திருப்புவதிலே முற்பட்டார்கள். தமக்குப் போதுமான வாய்ப்பு விசாரணையில் அளிக்கப்படவில்லை என்பதாக உண்மைக்கு மாறான ஒன்றைச் சொன்னார்கள்.

அவருக்குப் போதுமான வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, “இன்ன இன்ன விசாரிக்கப்படுமா? என்று அவர் கேட்டதற்கும் “விசாரிக்கப்படும், உங்களுக்குத் தேவையான தகவல்கள் எல்லாம் தரப்படும்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “நீங்கள் விரும்பினால் இந்த ஒரு விசாரணை மட்டும் அல்ல, அடுத்த ஒரு விசாரணைக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கலாம்” என்று அவர்களுக்கு எழுதியும் அவர்கள் வரவில்லை என்று தாங்கள் சொன்னீர்கள். இப்படி அளிக்கப்பட்ட வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல், வாய்ப்பு அளிக்கவில்லை என்று கூறுகிறார்.

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு மு. கருணாநிதி]

இது தண்டனைக்குரிய ஒன்று தான். இது நியாயம்தான். இதில் ஒரு மாற்றமும் நான் காணவில்லை. நீங்கலே இதுபோன்ற குற்றத்திற்கு எத்தகைய தண்டனை வழங்கப்படலாம் என்பதற்கும் அல்லாமல் மாநிலத் தீர்ப்பை முன்பே கூறியிருக்கிறீர்கள். தற்போது திரு. ஈ. ஆர். சிருஷ்ணன் அவர்கள், ஒரு கூட்டத்தொடருக்கு உறுப்பினரைத் தள்ளிவைக்குமாறு கோரியிருக்கிறார்கள். இந்த தண்டனை வழங்கலாமா, இல்லையா என்பது அல்ல பிரச்சினை.

அவரது கட்சித் தலைவர் திரு காமராஜ் அவர்களே—திரு. இராமச்சந்திரதரை அப்படிச் குற்றஞ்சாட்டியிருப்பது நியாயம் அல்ல என்று கூறியதாக அந்த வட்டாரக் காங்கிரஸ்காரர்களே தங்களிடம் சாட்சியம் அளித்திருக்கிறபோது கூறியிருப்பதை எண்ணுகிற நேரத்தில் உள்ளபடியே எனக்கு அவர்களது நல்லெண்ணம் தெரிகிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் இதில் உள்ள உண்மையை நிச்சயமாக உணர்வார்கள். தாங்களே சட்டசபையில் அறிவித்ததுபோல அவர்களும் விசாரணையின்போது இருந்தார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை, இவை நியாயமற்றது என்கிற உண்மையை அவர்களும் உணர்ந்திருப்பார்கள். அதன்காரணமாகத்தான் திரு. இராமச்சந்திரதரை வற்புறுத்தும்மாட்டார்கள் என்று சொன்னார். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் இந்தக் குற்றச்சாட்டு தவறு என்று உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களும் தன் கட்சி உறுப்பினர் செய்த குற்றச்சாட்டு தவறு என்று உணர்ந்திருக்கிறார்கள். பேரவை முன்னாள் தீர்மானத்தை நாம் நிறைவேற்றினால் நாம் அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தையெல்லாம் மதிக்கவில்லை என்று பொருளாகிவிடும்.

இது ஒரு தனி உறுப்பினரைத் தள்ளி வைக்கிற—ஒரு தனிப்பட்ட உறுப்பினருக்குத் தண்டனை அளிக்கிற பிரச்சினை அல்ல. கட்சியின் பெரும் தலைவர்கள் நல்லெண்ணம் படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறியவேண்டும். கட்சியின் பெரும் தலைவர்களைப் போலவே கட்சி உறுப்பினர்கள் இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. நல்ல மரத்திலும் புல்லுருவிகள் உண்டு என்பதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கண்ணியத்தோடும், கடமை உணர்ச்சியோடும் திரு. இராமச்சந்திரதரை அவர்கள் இந்தக்குற்றச் சாட்டை வற்புறுத்தும்மாட்டார்கள் என்று சொல்லியதில் இருந்தும், திரு. காமராஜ் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற நல்லெண்ணத்தையும் உணர்ந்து திரு. ஈ. ஆர். சிருஷ்ணன் அவர்கள் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தத்தேவையில்லை. முன்பு வேறு ஒன்றினுக்கு அளித்த தீர்ப்பினைப்போலவே இதிலும் எச்சரிக்கை என்ற அளவில் விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதன்மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

அவையின் நேரத்தினை இதற்காக செலவழித்திருக்கிறோம். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் இந்த அவையிலே ஒரு உறுப்பினர் இன்னொரு உறுப்பினர்மேலே குற்றஞ்சாட்டி ஆதாரமில்லாத நிலைமையிலே இருந்தால் அது அவருடைய உரிமையைப் பாதிக்கும். மறைமுகமாகவோ அல்லது நேரடியாகவோ அது உரிமைப் பிரச்சினையாகிறது. இந்தக் காரணத்திலே இங்கே அதைப்பற்றி விவாதித்தால் சபையிலே குழப்பங்கள் ஏற்படலாம். இதற்காக ஒன்றை மணி நேரம் எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிக்கலான பிரச்சினைகள் வருகின்ற நேரத்திலே எந்த ஒரு உறுப்பினரும் இன்னொரு உறுப்பினரைக் குற்றஞ்சாட்டினாலும் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே அதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி—உரிமைக் குழுவிலே எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். விரிவாகப் பேச

டாக்டர் எச்.வி. ஹாண்டே

[1970 ஏப்ரல் 8]

வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது, உறுப்பினர்கள் விளக்கமாகப் போல உற்கு அதிலே இடம் இருக்கிறது—எனவே அந்த முறையைக் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கூட்டத் தொடர் இன்று முடிவாகிறது, இன்றைக்கு இறுதியான நாள். அவர்கள், கூட்டத் தொடருக்கு விலக்கி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது கடுமையான தண்டனை என்பதை என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே இதை அவையின் கண்ணியத்தைக் காப்பதற்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களையொட்டி அவற்றை ஆதரித்து, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இப்பொழுது வந்திருக்கிற பிரச்சினையை சட்டமன்றத்திலே உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பி அந்தக் குழு அறிக்கை கொடுத்தால் அந்த அறிக்கையின் மீது சட்டமன்றம் விவாதிப்பதற்கு வசதி இருக்கும். இப்படித் திடீரென்று வரும்பொழுது எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு, குற்றச்சாட்டு கொண்டுவந்த ஒருவருக்கும் சபாநாயகருக்கும் இடையே நடந்த விவகாரமாகத்தான் அது தெரியும். திடீரென்று கொண்டுவரப்படுவதால் அதிலேயுள்ள நியாய அநியாயங்கள் பற்றியெல்லாம் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே, இதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவதற்கு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலிலே பிரைமா பேஸி கேஸ் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்த்து பேரவைத் தலைவர் சொல்லலாம். அதற்குப் பிறகு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை இந்த அவைதான் முடிவு செய்ய வேண்டும். உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவதோ அல்லது இந்த அவையே முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதோ இந்த அவை முடிவு செய்ய வேண்டியது. மேலெழுந்தவாரியாக உரிமைப் பிரச்சினை இருக்கிறது. எனவே அவையின் முடிவிற்கு இதை விட்டு விடுகிறேன். அவை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமா அல்லது திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமா என்பது அவையினுடைய உரிமையாகும்.

THIRU K. VINAYAKAM : I move the following resolution : —“ That the matter be referred to the Committee of Privileges.”

THIRU R. PONNAPPA NADAR : I second it.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பிரிவலஜ் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு விநாயகம் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் உரிமைகளைப் பற்றி நிரம்பத் தெரிந்தவர்கள். குற்றச் சாட்டுக்கு சாதாரண அடிப்படையே இல்லை என்பதைப்பற்றி சபாநாயகர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பிரைமா பேஸி கேஸ் இருக்கிறது. எனவே இதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் எச்சரித்து விட்டுவிடலாம் என்று சொன்னேன். திரு. விநாயகம் அவர்கள் அதை உரிமைக் குழுவிற்கு விடலாம் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அதற்குப் பிறகு நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உரிமைக் குழுவிற்குப் போக வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் முதலிலே தந்த என்னுடைய கருத்திற்குணங்க கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

1970 ஏப்ரல் 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

“மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு ரா. ராமச்சந்திரதூரை அவர்கள் மீதுள்ள உரிமைப் பிரச்சினையை இந்த அளவோடு எச்சரித்து விட்டு விடலாம்”

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

திரு. கே. வினாயகம் அவர்களுடைய தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய விதியில் (20)-ல்

Sittings of the Assembly shall, unless the Speaker otherwise directs, ordinarily commence at 9:00 a.m. and conclude at 1:30 p.m.

என்று இருக்கிறது. முன்னாடியே ஸ்பீக்கர் அறிவித்து விட்டால் நல்லது, உணவு விடுதியில் இல்லாவிட்டால் சாப்பாடு கிடைக்காது. எத்தனை மணி நேரம் வரை நடக்கும் என்று அறிவித்து விட்டால் அதுவரைக்கும் சாப்பாடு வைத்து இருக்குமாறு உணவு விடுதிக்கு டெலிபோன் செய்து விட்டால்தான் சாப்பாடு கிடைக்கும்.

(4) அமைச்சரின் விளக்க உரை: இந்துக்கள் அல்லாதவரையும் கோவில்களில் நுழைய அனுமதிப்பது குறித்து முதலமைச்சரின் விளக்கவுரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேரவைக்கு ஓர் அறிக்கையளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 82-வது விதியின்படி இந்த மன்றத்தில் கீழ்க்காணும் அறிக்கையை அறிக்கிறேன்:—

இந்துக்கள் அல்லாதவர்களையும், ஆலயங்களில் அனுமதிக்கும் வகையில், ஆலய நுழைவு விதிகளில் 3-வது விதியின் துணைவிதி (a)-யை நீக்கி அமைத்தது இப்பேரவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிந்ததே. இந்துக்கள் அல்லாதவர்கள் கோயிலுக்குள் செல்லுவது கோவில் அதிகாரிகளால் விதிக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் என்பது முன்பே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்துக்கள் அல்லாதார் அனுமதிக்கப்படுவதால், கோயிலின் புனிதத் தன்மை கெட்டுவிடும் என்று சிலர் அச்சப்பட்டதைத் தவிர்க்கும் வகையில் அரசு கீழ்க்கண்ட அறிவுரைகளை கோவில் நிர்வாக அதிகாரிகளுக்குப் பிறப்பிப்பது அவசியம் என்று கருதுகிறது.—

(அ) இந்துக்கள் அல்லாதவர்கள் பூஜை நேரங்கள் தவிர மற்ற நேரங்களில் மட்டுமே கோயிலுக்குள் அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

(ஆ) மகா மண்டபம் வரையில், இந்துக்கள் அல்லாதவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவார்கள். வழிபாட்டுக்குரிய அர்த்தமண்டபத்திற்குள் அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள்.

(இ) கோயிலுக்குள் செல்லுவதற்கான நோக்கத்தைக் காட்டி அதற்குரிய அனுமதிச் சீட்டைப் பெற்று, கோயில் வழிகாட்டியுடன் செல்ல வேண்டும். அவ்வாறு அனுமதி பெற்றுச் செல்பவர்கள் கோயிலுக்கான பழக்கவழக்கங்களுக்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டும்.

(ஈ) பொதுவாகவோ, சிறப்பாகவோ கோயிலின் தூய்மை, மரியாதை இவற்றைச் செல்லுபவர்கள் பேணிக் காப்பாற்ற வேண்டும்.